

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

בס"ד בר"ה

ערב שבת קודש פרשת כי תצא
י' אלול ה'תש"ע
הפטרה: רני עקרה
גליון נב

דבר העורך

"כי יקרא קן ציפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ" – בא הכתוב ללמדנו, שרק מה שרוצה הקדוש ברוך הוא בעולמו – זה מה שיהיה! ושאינ מקרה בעולם, אלא כל דבר ודבר שקורה הוא מכוון מלמעלה, כמו שאמרו חכמינו ז"ל (מס' חולין ז): "אמר רבי חנינא: אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, שנאמר (תהלים לו) 'מ-ה' מצעדי גבר כוננו', ונאמר (משלי כ) 'ואדם מה יבין דרכו'".

וזהו שאמרה כאן התורה כי יקרא – ב-אל"ף שהוא לשון קריאה, ולא כי יקרה – ב-ה"א שהוא לשון מקרה, ולמה? כדי ללמד את האדם, שאם ה' יתברך זימן לידו קן ציפור שְׁאֵאָם היתה רובצת בו על הביצים או על האפרוחים – אין הדבר במקרה, אלא קרוא לפניו מלמעלה.

וזה מפני שני דברים: דבר ראשון – מפני שהאפרוחים האלה ראויים וזקוקים לתיקון, ועת תיקונם הגיע עתה, ו-ה' יתברך סיבב מצוה זו לידו אותו אדם כדי שיתקנם. נמצא, שאם לא יתקנם אותו אדם, יצטרכו הנשמות המגולגלות באותם האפרוחים או באותה הציפור להבראות מחדש ולרדת שוב לעולם, כדי שאולי יתמזל מזלם ויקראו לפני אדם ירא שמים שיעשה בהם את תיקונם. דבר שני – מפני שגם אותו אדם שהתגלגלה מצוה זו לידו, זכאי לאריכות ימים שהיא שכרה של מצוה זו. וכיון שמגלגלים זכות לידו זכאי, לכן זימנו לו מן השמים את הקן הזה, כדי שיקיים בו את המצוה הזו של תיקון אותם אפרוחים, ויזכה בכך לאריכות ימים...

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל!

דבר ראש הישיבה על פרשת השבוע

"לא תראה את שור אחיך או את שויו נדחים והתעלמת מהם, השב תשיבם לאחיך. ואם לא קרוב אליך אחיך ולא ידעתו, ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרוש אחיך אותו והשבותו לו" – אפשר לבאר פסוקים אלו על פי מעשה שהיה עם הרב הקדוש רבי יצחק משי זהב זי"ע, מצדיקי ירושלים, שבצעירותו עבד כפועל בניין בתל אביב, ולצורך חינוך ילדיו עבר משכונתו לשכונה אחרת בתל אביב, לדירה בת שני חדרים בלבד, בה שיכן את משפחתו.

לימים ראה הרב, משפחה שנזקה מדירתה מפני שלא היה להם לשלם דמי שכירות, נכמרו רחמיו של הרב, והכניסם לביתו, שאותו חצה, חציו שכנה משפחת הרב [בחדר אחד בלבד]. ואת החדר השני הקצה הרב למשפחה הנ"ל. שבת קודש הגיעה, נכנס הרב לביתו הקדוש כדי לסעוד, וה"שכן" שלא היה עדיין שומר תורה ומצוות, הדליק רדיו בקולי קולות, ובנוסף לכך הדליק פרימוס [אמצעי בישול בימים ההם שהיה משמיע קול רעש גדול] לבשל. הדבר הפריע מאד למשפחת הרב, אבל הרב המשיך בסדר הקידוש ובזמירות השבת, בלי להשמיע מלת ביקורת אחת! כשפגש הרב את ה"שכן" בחדר המדרגות, אמר לו הרב ברכת 'שבת שלום' לבבית, בלי לדבר דבר... וכך נמשך הדבר מספר שבועות. השכן הנ"ל היה נפח במקצועו, וכשמצא עבודה, היה משלם לרב דמי שיכרות, אבל לא שינה ממנהגו כלל. כשמע הרב, ששכנו הנ"ל מצא עבודה, המליץ עליו אצל הרבה ממכריו, והיה שולח לו אנשים שיעשו אצלו עבודות. ואז הגיע השינוי... באחד הימים, ניצב השכן בפתח ביתו של הרב, ומבקש ממנו, לא פחות ולא יותר, שיקנה לו תפילין! וכך התחיל לאט לאט לשמור שבת – תחילה הפסיק להדליק רדיו ופרימוס וכו' וכו', עד שרשם את בניו לתלמוד תורה. וכל משפחתו זכו לתשובה שלימה. וכל זה על ידי הרב זי"ע, שקרבו את ה"שכן" והאיר לו פנים, על אף שהוא ציערו מאד, ולא העיר לו הרב כלל!

וזה פירוש הפסוק: "ואם לא קרוב אליך אחיך, ולא ידעתו, ואספתו אל תוך ביתך" – תקרב אותו, ואפילו תאספוהו לביתך [כמו שעשה הרב משי זהב זצ"ל], "והיה עמך עד דרוש אחיך אותו" – את הקדוש ברוך הוא, ואז "והשבותו לו" – תשיב אותו לו, להקדוש ברוך הוא.

אנו עומדים בתחילת ימי אלול הקדושים, שהם ימי קירבת ה' והתעוררות לתשובה. יש חובה על כל אחד ואחד מאיתנו, להשתדל לקרב את רעיו וידידיו לתורה ואהבת ה', ואפילו הרחוקים, רק לקרב על ידי הארת פנים. ובפרט ההולכים בדרכו של רבינו, שכולה אהבה לכל יהודי באשר הוא, וקרוב כל אחד מישראל.

ה' יעזרנו שנזכה לזה, להאיר פנים לכל יהודי,

ועל ידי כך לקרב רבים לתורה וליראה, ולדרכו של רבינו ז"ל, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	19: 54	18: 42
ירושלים:	19: 54	18: 42
תל אביב:	19: 56	18: 58
חיפה:	19: 56	18: 49
באר שבע:	19: 55	18: 56

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

תאריכי פטירת הצדיקים אלול

י"ב- ר' יהושע צבי מיכל, ר' מנחם מנשה (אהבת חיים)
ר' שלום משה חי גאגין, ר' שמחה בונים מפשיסחא
י"ג- ר' יוסף חיים (הבן איש חי), ר' יוסף מג'אר
ט"ז- ר' נתנאל אשליך, ר' יחיאל שניאור
י"ז- ר' רפאל חיים משה פריה, ר' שלמה שלם

דברי מוהר"ן מברסלב זצ"ל

והיא למעלה מעבודת המשא ומתן, אף על פי שגם המשא ומתן היא עבודה גדולה, כי הוא מספק את התלמיד חכם, ונאמר עליו "שמח זבולון", עם כל זה נקרא "צאתך", נגד עבודת התורה שהיא בחינת "יששכר באהליך". כי אף על פי כן עבודת התורה היא למעלה יותר, וכן כל מדרגה ומדרגה נגד המדרגה שלמעלה ממנה, נקראת המדרגה שלמטה "צאתך", נגד המדרגה שלמעלה, שהיא נקראת "אהליך". ואפילו מי שעובד ה' יתברך בדביקות, עם כל זה נגד המדרגה שלמעלה ממנה עוד, אפילו בדביקות זה נקרא בחינת "צאתך". וזהו "כי תצא", היינו בחינת משא ומתן כנ"ל. למלחמה על אויביך – אז היא שעת מלחמה עם האויבים כנ"ל, כי צריך לברר ולהעלות הניצוצות מהם כנ"ל. ונתנו ה' אלהיך בידך – זה בחינת אמונה, כי על ידי אמונה מעלים את הניצוצות כנ"ל. **שבית שביו** – זה בחינת התורה, כמו שכתוב (תהלים סח): "עלית למרום שבית שביו".

"כי תצא למלחמה" – בשעה שעושה המשא ומתן היא שעת מלחמה, כי צריך אז להלחם עם הסטרא אחרא לברר ולהעלות משם ניצוצות הקדושים, כי עיקר המשא ומתן הוא לברר ניצוצות, ועל ידי שעושים המשא ומתן באמונה כפשוטו, שיהיה הדיבור דיבור אמת, וגם מקשר מחשבתו אל התורה, כי צריך שיהיה רק חיזוניות מחשבתו בהמשא ומתן, אבל פנימיות המחשבה צריך לקשר רק אל התורה, ועל ידי זה זוכה לברר ולהעלות כמה ניצוצות וכמה קדושות נפולות על ידי המשא ומתן, כמו על ידי תפילה.

וזה פירוש "כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שביו": **כי תצא** – זה בחינת משא ומתן, בחינת "שמח זבולון בצאתך" (דברים לג). כי משא ומתן נקראת בחינת "צאתך", כי אף על פי שזבולון ויששכר שוים, מחמת שזבולון היה מספק ליששכר, ונאמר עליו "שמח זבולון", עם כל זה נקרא "צאתך", ויששכר נקרא "אהליך". כי אף על פי כן עבודת התורה היא פנימיות יותר,

(ליקוטי מוהר"ן חלק א תורה רפ)

וקני אנשי והלגותיהם

רבי אברהם שטרנהרץ ז"ל

רבי אברהם בנו של ר' נפתלי הרץ, נכדו של ר' שכנא, ונינו של ר' נתן. לאחר שהתייתם בגיל צעיר, גדל רבי אברהם אצל סבו המכובד, אשר השפעתו עליו היתה אבסולוטית. אפילו כילד, גילה רבי אברהם חריצות רבה בלימוד התורה – תכונה שבה נודע גם סבו. אחרי תפילת שחרית היה מתבודד בעליית הגג, שם היה לומד "ליקוטי מוהר"ן" ללא הפסקה, עד שידע בעל פה את שיעורו של יום. אחרי שהשלים את לימוד הש"ס כבר בגיל שש עשרה, הוא התחתן וכיהן כסופר סת"ם בטשערין, ובגיל תשע עשרה התקבל כרב בקרמנטשויג, וכאשר היה בן עשרים ושתיים, סבו, הרב מטשערין ור' אברהם בער, מינו אותו לשליח ציבור בקיבוץ ראש השנה באומן. רבי אברהם הגיע לארץ ישראל בשנת תרצ"ו והתיישב בעיר העתיקה, שם הכירו בו כזקן חסידי ברסלב של הדור, ודעתו קבעה בכל ענייני החסידות. הוא המשיך להיות בעל תפילה ברה"ש גם בארץ, ובשנת ת"ש יסד את הקיבוץ במירון. על רבי אברהם נאמר, שהיה "ליקוטי מוהר"ן" חי. כל המביט בו הבחין שכל מעשיו הושתתו על איזו קביעה במשנתו של רבי נחמן. כאשר לימד מתוך ה"ליקוטי מוהר"ן", היה פותח בקריאת תוספת, סוטה לחומר קשור כלשהו למשך שעה, שעתיים, או אפילו יותר, ואז חוזר למלה המדויקת שפסק בה קודם לכן. המדהים ביותר היה, שהכל נעשה מתוך זכרון, ללא עיון מצידו בטקסט הנלמד! יתרה מזו, רבי אברהם המשיך כך עד פטירתו בשיבה טובה, ב-כ' אלול תשט"ו, בגיל תשעים ושלוש וחצי.

עצות משובאות

התקרבות והתקשרות לצדיק האמת

ההתקרבות וההתקשרות לצדיק האמת הוא יסוד כל היסודות ושורש כל השורשים אשר אין למעלה מזה, ואין לשער גדול הזוכה הזו שהוא למעלה מכל הזכויות, ועיקר גדולת האדם היא רק כפי שזכה להתקרב ולהתקשר לצדיק האמת. גם עיקר הגאולה הוא על ידי ההתקרבות לצדיקים, כמובא בספר המדות אות צדיק: "ביאת המשיח [גאולה כללית] תלוי בקירבת הצדיקים", "עיקר שלימות הנפש [גאולה פרטית] תלוי בקירבת הצדיקים". ובחינת שלימות הנפש, תכלית שלימותה היא רק על ידי התקרבות לצדיקים. ובכל מה שנתייגע ונעמול בחיינו, לא נשיג את שלימות הנפש כפי שנשיג על ידי התקרבות לצדיקים, וכמובא בספר המדות אות צדיק: "טוב לבלות זמן רב בשביל שעה אחת שיתקרב לצדיק". ואמר הרב הצדיק רבי שלמה מקרלין זצ"ל, שכדאי לנסוע כמה אלפים פרסאות לצדיק האמת, ולבטל תורה ותפילה בהליכה וחזרה בשביל דיבור אמת אחד שישמע מהצדיק, ופירש את כוונתו: מסירת נפש בשביל הצדיק, שלא רק מסירת הגוף מהיגיעות והטרחות של טיילטולי הנסיעות והדרכים כדאי בשביל הקירוב לצדיק, אלא אפילו מסירת נפש, שהנפש סובלת מביטול תורה ותפילה בעת הנסיעה, או המאורעות בנפש שעוברים עליו מחמת הנסיעה, גם כן כדאי בשביל התקרבות לצדיק.

מנפלאות הרב

שלום פונה ישירות אל העומד בראשם, ר' גדליה חיון, ומספר לו שהוא בחור יתום וחסר כל, שעלה מתימן ומבקש ממנו לחוס עליו. הוא מתקבל לעבודה כשמש המסדר את הספסלים, מחזיר את הספרים למקומם ומעלה אור במנורות. וכך, יום אחר יום, מסתופף שלום בצילה של חכמת הקבלה במסוה של מ' שרת חרוץ.

ואז קרה דבר... כאילו הסתלקה ממנו דעתו של ר' גדליה חיון – יום אחר יום, אינו מצליח להשיב לשאלות תלמידיו. לבו של שלום אינו מאפשר לו לעמוד מנגד ולהחריש בזמן שחבריו נזקקים להדרכה רוחנית. אך מה יעשה? אין הוא רוצה לחשוף את זהותו, עדיין לא הגיע הזמן. אבל הוא מצא עצה: מעט לפני חצות הלילה, טרם שמגיעים המקובלים לבית המדרש, הוא כותב על פתק את התשובות לשאלות שעלו, ומטמין את הפתק בתוך ספרו של ר' גדליה. לאושרם של ר' גדליה וחבורת תלמידיו לא היה קץ, אולם מי הוא זה שמטמין את הפתקים מעת לעת, לא ידע איש. ר' גדליה מפציר בתלמידיו לפתור את התעלומה ולגלות מי מהם עושה זאת, אך לשווא.

כשנודע לחנה, בתו הצעירה של ר' גדליה, על הפרשה המסתורית, היא מחליטה שהיא תפתור את התעלומה. לילה אחר לילה מסתתרת מאחורי חלון בית המדרש וממתנה בסבלנות. לילה אחד, בעודה עומדת בחלון, קפואה מקור, היא רואה את המשרת שלום נכנס בחשאי, מצית את הפתילה במנורת השמן הקטנה, כותב בהרדת קודש דבר מה על פתק, מביט לכל עבר ומטמינו בספרו של אביה. וכך הסוד התגלה. משנודע הדבר, מושיב ר' גדליה את "שלום המשרת" לימינו בראש השולחן, ולימים אף מכתיר אותו כממשיך דרכו. חנה בתו, שלבה יצא אל רבי שלום, נישאה לו לאישה. ומאותו היום ואילך החלה תקופה חדשה בחייו של רבי שלום שרעבי, לא עוד מקובל נסתר, אלא ראש וראשון למקובלי בית אל.

רבי שלום שרעבי זצ"ל הקפיד ללמוד וללמד קבלה אך ורק על פי שיטתו של האר"י ז"ל, כפי שהובאה לעולם על ידי תלמידו [של האריז"ל], רבי חיים ויטאל. הרש"ש השקיע את כל כחו וזמנו בכתיבת ביאורים לחכמת הקבלה, מתוך כוונה להביא להתפשטותה ברבים. שמו נודע למרחוק, ואנשים נוספים שביקשו לממש את מטרת החיים, החלו להתחבר עמו ולבקש הדרכה רוחנית. "בית המקדש נחרב עבור שנאת חינוך, ותפקידנו להגביר אהבת ישראל שתהיה אהבת חינוך" כתב הרש"ש, וברוח זו הקימו הוא וקבוצת תלמידיו מודל לחברה מתוקנת שבה כולם ערבים זה לזה – "כל אחד יתייחס לחברו כאילו הוא חלק אבר ממנו ממש, בכל נפש ובכל מאד". כשעמד על ערש דוויו, התיר אחריו צוואה אחת: "הפיצו את תורת הקבלה, כי גלות שכונת עוזנו, שמסרתי צוואה בשבילה, תלויה בלימוד זה", ואמר: "יודע אני שבזכות ספר הזהר הקדוש וכתבי הקבלה שיתפשטו בעולם – יצא עם ישראל לחירות, ובלמוד זה תלויה גאולתינו".

במשפחת שרעבי נולד בן יפה תואר ושמו שלום. כמסורת יהודי תימן, גם הילד שלום הולך ללמוד תורה אצל ה"מארי", מחנך הילדים. אך נפשו של שלום אינה מסתפקת בלימוד התורה הרגיל ובחיים השגרתיים. הוא מרגיש שסיפורי התורה מרמזים על דברים פנימיים יותר, ורוצה לחוש אותם בעצמו. העולם הזה צר לו, נפשו שואפת לעולמות עליונים... בלילות, לאור הנר, כשכולם סביבו ישנים, צולל שלום אל תוך ספרי חכמת הקבלה. עם הקריאה מתגבשת בו התחושה, שאם לא ייקח את חייו בידיו, יצא מן העולם כמו שבא. הקבלה מסבירה לו, שמטרת חיי האדם היא אחת בלבד – לגלות את הבורא, את העולמות הרוחניים. הוא מחליט לעשות מעשה – לעלות לבדו לארץ ישראל, הארץ ששמה מעיד על מטרת חייו החדשה: "ישר-אל", ישר אל הבורא. אך לפתע נפטר אביו, ושלום, הבן הבכור, נקרא לפרנס את אמו האלמנה ואחיו היתומים. הוא נאלץ לשוטט בין הכפרים ולהציע את מרכולתו בשווקים. וכך, מכפר לכפר, הוא הולך לבד בין הגבעות, בגשם ובשרב. הוא והטבע, הוא והבורא.

כשהגיע שלום לגיל שמונה עשרה, נפרד מבני משפחתו ומתחיל את מסעו הארוך לעבר ארץ ישראל. עם תרמיל קטן, מעט אוכל ומים, ספר קבלה ולב בוער, מתחיל את מסעו בעיר הנמל של תימן, שהיתה אז שער היציאה אל העולם הגדול. בעיר הססגונית, מלאת הריחות והטעמים, ככל עיר נמל טיפוסית, הוא מוצא עבודה מזדמנת בשוק המקומי, ואוסף פרוטה לפרוטה. כשנמצא בידיו הסכום הדרוש, הוא קונה כרטיס ועולה על אוניה המפליגה לבומביי שבהודו, זה היה נתיב העליה לארץ ישראל באותם ימים. התחנה הבאה במסעו היא בבל. שבועות ארוכים של הפלגה באוקיינוס ההודי הסוער, מהווים רק מסגרת חיצונית למסעו הפנימי. כמו אברהם הבבלי בזמנו, מייסד חכמת הקבלה, גם שלום מחפש אנשים נוספים המעוניינים להתעלות מעל לגבולות העולם הזה. לכן מיד כשגיעו לעיר הנמל פָּצְרָה, הוא מצטרף לשיירת סוחרים שיוצאת צפונה, דרך המדבר לבגדד. שם, הוא יודע, מחכים לו המקובלים. זמן קצר לאחר שהגיע לבגדד, הוא מאתר את מקום מושבה של חבורת המקובלים שבעיר ומצטרף אליה. הוא אינו מספר להם דבר על מעלותיו של עצמו. הוא יושב בצד ומאזין בשקיקה לדברי הזהר והאר"י הקדוש הנלמדים שם.

בדמשק, בירת סוריה, "הבחור העני שהגיע מתימן" עובד כעגלון אצל גביר יהודי, כדי לחסוך את הסכום הדרוש לפרק האחרון במסעו אל ארץ ישראל. כאשר זמנו מאפשר לו, הוא פוקד את בית המדרש שבו לומדים חכמי הקבלה המקומיים, כשם שהיה נהוג בכל תפוצות המזרח. גם כאן, אין הוא מגלה להם מיהוא באמת ויושב בצד, נחבא אל הכלים. כשמגיע העת המיוחל, יוצא שלום שוב אל הדרך. בהגיעו לארץ ישראל, הוא עולה מיד לירושלים, ושם את פעמיו אל חבורת מקובלי בית אל.

עַל יְדֵי עֲנוּה תִּזְכֶּה לְאַמּוֹנָה

כְּשֶׁאָדָם נּוֹפֵל מֵאַמּוֹנָה, יִדַע שְׂדֵינֵין אוֹתוֹ לְמַעַלָּה

עַל יְדֵי אֲמוּנָה נִתְחַכֵּם

מגדיל ישועות

רבי נחמן צועק אלינו, והקולטים את הכרוז שלו, סימן שעדיין אינם מתים לגמרי בלבם, אלא שהם זקוקים בדחיפות לתידלוק. אילו היו עיני העדה [אלו הם חכמיה] פקוחות כראוי [דהיינו בלתי מסנוורות משום שוחד] – היו מבינים כמה כל נסיעה לאומן תורמת לחידושה של חיבת ציון המקורית, זאת שתשרוד ותחליף את כל חיקוייה. אילו היו יודעים כמה תחנה זו תורמת ומאפשרת את התחייה, היו מעודדים את הנסיעה לאומן על מנת לחדש את המוטיבציה היהודית בעם ובארץ, ליצור מחדש את החיבה הישנה שעטפו אותה שכבות השגרה. הכל באומן, כי אין כתובת אחרת. כשהיל האויר זקוק דחוף למכשיר אמריקני, אף אחד לא מעז לומר: "מה עם כחול לבן?", כי לדעת כולם הרי זה האינטרס הלאומי ואין בזה בגידה בו. הנוער, שקרוע בין אינטרנט לסמים, גולש במהירות קטלנית לקראת האבדון שלו, אך ברוך ה', נשאר ממנו חלק שאצלו נשארים זיקוקי חיים וקצת תקווה למחר, עד שהוא אזור את מותניו אומנה על סמך ההבטחה. רבי נחמן, שהיה לדעת כולם הרבה יותר גדול מכולנו יחד, הבטיח מול שני עדים כשרים, לעזור ולתקן את כל מי שיגיע אליו. האם יש מי שמציע תחליף אמין? האם אתה אחראי על כך בזה ובבא? נכון שהסברות שלך נחמדות, אבל אתה גם מבטיח? אומן היא עיר הגעגועים, שבה מחדשים את החיבה לציון. מה שחיוני עכשיו זה כבר לא דקדוקי עניות ופולפולים מתישים על ערכי התיאוריות העדינות שבמדרגות הקודש, אלא פשוט תחיית המתים!

הרב ישראל יצחק בזאנסון

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 08-9743529
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- מוקד הישועות 1-800-255-522

רבי צדוק הכהן מלובלין, כידוע כתב ביאורים לספר המדות של רבינו ז"ל, ואמר: "הספר הזה הוא חיותי".

אתם שואלים
והרב ענה

שאל נא

אני לומד בישיבה ליטאית, ואני אחד מאלה שלומדים ספרי ברסלב בסתר. האם כדאי לי לעבור לישיבה חסידית?

קשה מאד לענות על שאלה זו מעל גבי הגליון [כיון שתשובה זו תלויה בהרבה פרטים שהשואל לא ביאר], אבל בע"ה נשתדל לענות בכלליות.

זה ודאי שבחור חסידי בישיבה חסידית הרבה יותר קל לו, הן מצד האוירה הישיבתית, הן מצד ההנהגה של הבחור בישיבה, ששם אינו "מוזר" בהנהגותיו, ויכול ללמוד ספרי רבינו בגלוי, ועוד... אבל צריך לקחת בחשבון מה שחכמינו ז"ל הקדושים מלמדים אותנו, במסכת עירובין דף מז, שלא מן הכל אדם זוכה ללמוד, היינו, שלפעמים בחור שלומד בישיבה לא חסידית, אבל הוא מצליח שם, וגם בחברה כבר השתלב, ועכשיו אם יעבור לישיבה חסידית, יכול, חס ושלום, לאבד את העולם הבא שלו, כי לפעמים דווקא אצל ישיבה פלונית, או ר"מ פלוני – יכול ללמוד. לכן אין להזדרז לעשות את הצעד הזה, וכל אחד יתייעץ עם רבותיו, שמקבל מהם הדרכה בעבודת ה', וכפי שיורו לו כן יעשה.

גם כותב השורות למד בצעירותו בישיבה ליטאית, על אף שזכה להתקרב לרבינו בגיל צעיר מאד [עוד לפני ישיבה קטנה], ועם כל זה למד ועשה חיל, ומי יודע אם המעבר לישיבה אחרת היה מועיל בשעתו...

על פי כן, ההתקרבות לרבינו אינה שייכת כלל באיזו ישיבה הבחור לומד, אלא עד כמה הוא לומד ספרי רבינו, ומקיים עצותיו הקדושות [לפי יכולתו] ומציית את רבינו עד כמה שיוכל, ואז יזכה שיאיר את "אור הצדיק" בעצמו, ויזכה להיות טופח על מנת להטפוח, ולהאיר באחרים גם כן את אור הצדיק. ה' יזכינו לזה, אמן.

שאלות למדור זה יש לשלוח
לכתובת המערכת או לדוא"ל

הלא, אבא הלא, בסקא!

מודיעין
קייזר סנטר רח' גינות זבולון 24/18
שעות פתיחה: א' - ה' 08:30-20:30
יום ו' 08:30-15:00

עלות השחר: 04:57 זריחה: 06:13 סוזק"ש מג"א: 08:50 סוזק"ש גר"א: 09:26 חצות היום והלילה: 12:44 שקיעה: 19:18 צאת הכוכבים: 19:36
הזמנים לפי אופק תל אביב

הישיבה זקוקה לתרומות דחופות למען החזקתה ולמען הגדלת התורה הקדושה. ניתן לפנות למספר הבא: 050-4775577
עמותת "הילה ותפארת": עמותה מס' 1-022918-58 כתובת המשרד: רח' רשב"י 25/4 מודיעין עילית
מיקוד 71919 טלפקס: 08-9743529 חשבונו בבנק הדואר: 2467143